

і убийники, котрі перед судом свідчили, що Йосафат як найточнійше заховував всі правила свого обряду так, що ні одної провини не могли йому що до того закинути.

Та понад все бачимо в св. Йосафаті щире горяче привязане до св. католицької Церкви і її голови. Переймивши ся раз завіщанем свого Божественного Спасителя, він стало боронить і ширить сю ідею аж до смерті. Ніякі перепони, ніякі гонення, ніякі борби не змогли його відірвати від любови св. Церкви. Він показує сю дорогу, що можна бути щирим Русиним, можна любити горячо свій обряд, а при тім всім бути ревним католиком.

У всіх чеснотах повинні ми наслідувати св. Йосафата, але найбільше в тій чесноті признання до св. католицької Церкви. Ми Русини повинні пам'ятати на наше велике і славне звання, на зване, котрого не мають інші народи. До нас Божественний Спаситель устами свого намісника Урбана VIII. кликав і кличе: "О, мої Русини, через Вас я надіюсь повернути цілий Схід."

Ми повинні задосить учинити волі Христовій і довірю, яке нам дають його намісники. Але щоби сповнити се наше знамените звання, ми перше мусимо мати самі в наших серцях